

СТАТИСТИЧНИЙ ПРОФІЛЬ ІДІОСТИЛЮ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА (МОРФОЛОГІЧНИЙ РІВЕНЬ)

Волос Яна Василівна,
магістр

Національного університету «Львівська політехніка»
ORCID ID: 0009-0008-8491-8180

Левченко Олена Петрівна,

доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри прикладної лінгвістики
Національного університету «Львівська політехніка»
ORCID ID: 0000-0002-7395-3772
Scopus Author ID: 57204923811

Статтю присвячено дослідженню ідіостилю українського письменника-шістдесятника Валерія Шевчука. Проаналізовано теоретичні підходи до вивчення статистичного профілю В. Шевчука. Статистичний аналіз дає змогу розкрити сутність ідіостилю В. Шевчука, виявивши зв'язок між вибраною ним мовною формою та глибинними концептуальними аспектами його творів. У дослідженні використано інструментарій корпусної лінгвістики, зокрема, Генеральний регіонально анотований корпус української мови (ГРАК-16), який дає широкі можливості для статистичного аналізу лексики, структур та семантичних особливостей тексту. Для дослідження вибрано романи «На полі смиренному» та «Око безодні», а також повість «Птахи з невидимого острова» та збірку оповідань «Долина джерел». У ГРАК-16 створено підкорпус ДКВШ (дослідницький корпус Валерія Шевчука) обсягом 308 097 токенів. Статистичний профіль ідіостилю В. Шевчука характеризують параметри, пов'язані з морфологічним рівнем індивідуального мовлення письменника. На морфологічному рівні прослідковано частоту вживання частин мови для вибраних творів. З аналізу частоти вживання різних частин мови кожного роману та ДКВШ загалом випливає, що відносна частота іменників у ДКВШ коливається у межах 37,7–39,5, прикметників – 15,7–16,1, дієслів – 19–20,1, прислівників – 9,6–11,7, прийменників – 9,6–9,9. У текстах Валерія Шевчука переважає частота іменників і прикметників над дієсловом і прислівником. Дані відносної частотності вживання досліджуваних частин мови у ДКВШ і ДКРІ (дослідницький корпус Романа Іванчука) корелюють, як і в текстах художньої прози І. Франка й української художньої прози, проте дані у ДКВШ і ДКРІ є вищими на $\approx 14\%$ для іменників, на $\approx 8\%$ – для прикметників, на $\approx 1\text{--}3\%$ – для прислівників, на $\approx 1\text{--}2\%$ – для дієслів, ніж у текстах художньої прози І. Франка (С. Бук) й української художньої прози (В. Перебийніс).

Ключові слова: ідіостиль, Валерій Шевчук, корпус ГРАК, статистичний профіль, морфологічний рівень.

Volos Yana, Levchenko Olena. Statistical profile of Valeriy Shevchuk's idiosyle (morphological level)

The article is devoted to the study of the idiom of the Ukrainian writer of the sixties Valeriy Shevchuk. Theoretical approaches to the study of Shevchuk's statistical profile are analyzed. The statistical analysis allows to reveal the essence of Shevchuk's idiom by revealing the connection between the language form chosen by him and the deep conceptual aspects of his works. The study uses the tools of corpus linguistics, in particular, the General Regionally Annotated Corpus of the Ukrainian Language (GRAC-16), which provides ample opportunities for statistical analysis of vocabulary, structures, and semantic features of the text. The novels "On a Humble Field" and "The Eye of the Abyss" were chosen for the study, as well as the novel "Birds from an Invisible Island" and the collection of short stories "Valley of Springs". In GRAC-16, the DKVS subcorpus (Valeriy Shevchuk Research Corpus) was created with a volume of 308,097 tokens. The statistical profile of V. Shevchuk's idiom is characterized by parameters related to the morphological level of the writer's individual speech. At the morphological level, the frequency of use of parts of speech for the selected works was traced. From the analysis of the frequency of use of different parts of speech in each novel and in the DKVS as a whole, it follows that the relative frequency of nouns in the DKVS ranges from 37.7–39.5, adjectives – 15.7–16.1, verbs – 19–20.1, adverbs – 9.6–11.7, prepositions – 9.6–9.9. In Valeriy Shevchuk's texts, the frequency of nouns and adjectives prevails over verbs and adverbs. The data on the relative frequency of use of the studied parts of speech in the DKVS and DKRI (Roman Ivanychuk's research corpus) correlate, as well as in the texts of Ivan Franko's fiction. However, the data in the DKVS and DKRI are higher by $\approx 14\%$ for nouns, by $\approx 8\%$ for adjectives, by $\approx 1\text{--}3\%$ for adverbs, by $\approx 1\text{--}2\%$ for verbs than in the texts of Ivan Franko's fiction (S. Buk) and Ukrainian fiction (V. Perebyinis).

Key words: idiosyle, Valeriy Shevchuk, GRAC corpus, statistical profile, morphological level.

Вступ. У сучасному мовознавстві важливу роль відіграють статистичні методи аналізу текстів, що дають змогу розкрити глибинні риси письменницького стилю. Один із перспективних напрямів дослідження – статистичне профілювання ідіостилю авторів, яке уможливує виявлення унікальних особливостей стилю конкретного автора.

У цьому контексті особливо цікавою є творчість видатного українського письменника Валерія Шевчука.

Його твори відзначаються не лише глибоким філософським підґрунтям, але й виразною стилістичною насиченістю. Індивідуальний стиль В. Шевчука досліджували такі науковці, як: О. Переломова [21], Г. Гримашевич [14], Н. Мельник [14], В. Свінцицька [15], К. Бугайчук [4], Г. Бачинська [1], Т. Бледних [3].

Однак не досить дослідженим залишається статистичний профіль ідіостилю Валерія Шевчука.

Мета роботи – створити статистичний профіль ідіостилію Валерія Шевчука за допомогою корпусу ГРАК. Для досягнення мети необхідно виконати такі **завдання**: сформувати фактологічну базу дослідження; порахувати загальну кількість іменників, прикметників, дієслів, прислівників та прийменників у цих творах, порахувати відносну частоту цих частин мови у вибраних творах; порівняти частоти частин мови у ДКВШ (дослідницький корпус Валерія Шевчука), ДКРІ (дослідницький корпус Романа Іванчука), художній прозі І. Франка та українській художній прозі; визначити індекс епітетизації (співвідношення іменників та прикметників), ступінь номінальності (співвідношення іменників та дієслів) та індекс дієслівних означень (співвідношення прикметників та дієслів).

У дослідженні використано інструменти корпусної лінгвістики, зокрема, Генеральний регіонально анотований корпус української мови (ГРАК-16), який дає широкі можливості для статистичного аналізу лексики, структур та семантичних особливостей тексту.

Матеріалом дослідження послуговували романи «На полі смиренному» та «Око прірви», а також повість «Птахи з невидимого острова» та збірка оповідань «Долина джерел». У ГРАК-16 створено підкорпус ДКВШ (дослідницький корпус Валерія Шевчука) обсягом 308 097 токенів [12].

Методологія дослідження. Під час дослідження застосовано корпуснобазований метод для збирання мовних, прийом структурно-семантичного моделювання; статистичний аналіз.

Проблемі ідіостилію присвячено праці С. Єрмоленка [16], Н. Головченко [13] та ін. Для позначення сукупності характерних мовних рис творчості певного письменника у сучасній лінгвістиці вживають терміни «ідіостиль», «ідіолект», «індивідуальний стиль». Окрім того, особливістю вживання терміна «ідіостиль» у сучасній лінгвістиці є те, що він тісно переплітається з такими поняттями, як «світобачення письменника», «мовна особистість», «мовна картина світу» [21, с. 8].

За С. Єрмоленко, «ідіолект (від гр. *idios* – свій, особливий і *dialektos* – розмова) – мовна практика окремого носія мови; сукупність формальних і стилістичних ознак, що вирізняють індивідуальну мову» [17].

Р. Фаулер вивчає ідіостиль як відображення характерного способу розуміння світу, яке автор втілює в тексті [24, р. 19].

Проте підходи мовознавців до інтерпретації поняття «ідіостиль» відрізняються. Нині *ідіостиль* розуміють як індивідуальний стиль, у якому виразні, марковані засоби мови утворюють певну систему [2, с. 67]. Для вивчення індивідуального стилю необхідним є аналіз авторського вибору мовних та зображально-виражальних засобів художності, що підпорядковуються конкретному задуму, втіленому в тексті. І. Кульчицький, слідом за Л. Ставицькою, розглядає ідіостиль та стиль автора як тотожні поняття, синоніми, що означають комплекс індивідуальних особливостей стилю у творах конкретного автора як протягом усієї його творчості, так і в певний період. Відповідно, ідіолект – це

сукупність притаманних особливостей мовлення окремого індивіда [18]. На зв'язок ідіостилію зі світоглядом автора вказує Л. Ставицька: «Категорія індивідуального створюється насамперед функцією повторюваності й закономірності, яка формує естетичне організуюче ядро кожного ідіостилію. Ця функція нерозривно пов'язана зі значущістю певної художньої ідеї, мотиву або шматочка дійсності у структурі авторської моделі об'єктивної дійсності» [22, с. 62].

Перші статистичні дослідження української мови було здійснено в Інституті мовознавства ім. О. Потебні [19, с. 10]. Пізніше з метою виявлення лексичних особливостей різних стилів укладено їх частотні словники. Так, зараз в українській лексикографії наявні частотні словники для п'яти функціональних стилів, які більшість підручників зі стилістики визначають основними: для художньої прози (В. Перебийніс «Частотний словник сучасної української художньої прози»), публіцистики (Н. Дарчук «Частотний словник сучасної української публіцистики»), розмовно-побутового (С. Бук «3 000 найчастотніших слів розмовно-побутового стилю української мови»), наукового (С. Бук «3 000 найчастотніших слів наукового стилю української мови»), офіційно-ділового (С. Бук «Частотний словник офіційно-ділового стилю сучасної української мови»); а також для поетичного мовлення (Н. Дарчук «Частотний словник сучасної поетичної української мови») [9].

У статистичній лінгвістиці для характеристики ідіостилію тексту застосовують різноманітні показники, які допомагають вивчати особливості авторського стилю, мовного виразу та інші лінгвістичні аспекти, як-от: середня довжина речення, кількість вкладених синтаксичних структур, кількість слів у реченні, кількість речень в абзаці та ін. Після цього кожен аналізований текст зображають у вигляді вектора, координати якого задані значеннями вибраних параметрів [5, с. 53].

Результати дослідження. Морфологічний рівень. Як зауважила В. Перебийніс, дослідження частоти частин мови в тексті є важливим етапом встановлення індивідуально-авторських особливостей [20, с. 186–187]. У Таблиці 1 подано дані про частоту частин мови у 4 текстах В. Шевчука. У дослідженні не взято до уваги займенники, сполучники, частки через проблеми зняття омонімії. У таблиці 2 представлено дані ДКВШ, ДКРІ, прози І. Франка та української художньої прозі. Для порівняння до уваги взято статистичні дані розподілу частин мови у ДКРІ, у прозі І. Франка та українській художній прозі [7–11; 23].

За даними таблиці 1 впливає, що відносна частота іменників у вибраних творах коливається у межах 37,7 («Око прірви») і 39,5 («Птахи з невидимого острова»), прикметників – 15,7 («Око прірви» та «Птахи з невидимого краю») і 16,1 («Долина джерел»), дієслові – 19 («Око прірви») і 20,1 («На полі смиренному»), прислівників – 9,6 («Птахи з невидимого острова») і 11,7 («Долина джерел»), прийменників – 9,6 («Птахи з невидимого острова») і 9,9 («На полі смиренному» та «Долина джерел»). У текстах Валерія Шевчука переважає частота іменників і прикметників над дієсловом і прислівником.

Таблиця 1

Частота частин мови у ДКВШ

Частина мови Назва тексту	Іменник, ВЧ	Прикметник, ВЧ	Дієслово, ВЧ	Прислівник, ВЧ	Прийменник, ВЧ	Інші частини мови, ВЧ	Разом, ВЧ
На полі смиренному (1983)	38,6	15,9	20,1	11	9,9	4,5	100
Око прірви (1996)	37,7	15,7	19	10,3	9,8	7,5	100
Долина джерел (1981)	38,3	16,1	19,8	11,7	9,9	4,2	100
Птахи з невидимого острова (1989)	39,5	15,7	19,7	9,6	9,6	5,9	100

Дані відносної частотності вживання досліджуваних частин мови у ДКВШ і ДКРІ корелюють, як і в текстах художньої прози І. Франка й української художньої прози, проте дані у ДКВШ і ДКРІ є вищими на $\approx 14\%$ для іменників, на $\approx 8\%$ – для прикметників, на $\approx 1\text{--}3\%$ – для прислівників, на $\approx 1\text{--}2\%$ – для дієслів, ніж у текстах художньої прози І. Франка й української художньої прози (див. таблицю 2, рис. 1).

Таблиця 2

Зіставлення частоти частин мови у ДКВШ, ДКРІ, художній прозі І. Франка та українській художній прозі

Частина мови	ДКВШ	ДКРІ	Художня проза І. Франка	Українська художня проза
Іменник, ВЧ	38,3	40,1	23,5	25,8
Прикметник, ВЧ	15,9	16,6	7,5	8,6
Дієслово, ВЧ	19,6	17,5	18,1	18,3
Прислівник, ВЧ	10,9	9	8,4	8,4
Прийменник, ВЧ	9,8	11,4		

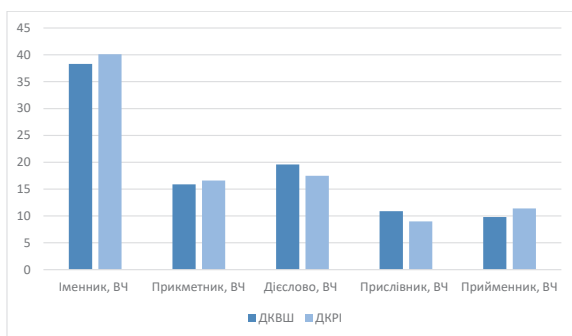

Рис. 1. Частота частин мови у ДКВШ і ДКРІ

З отриманих результатів випливає, що показники відносної частотності вживання досліджуваних частин мови корелюють у ДКВШ та ДКЗШ.

Дослідження на морфологічному рівні дало змогу виявити морфолого-статистичні характеристики, як-от: індекс епітетизації (співвідношення іменників та прикметників), ступінь номінальності (співвідношення іменників та дієслів), індекс дієслівних означень (співвідношення прикметників та дієслів).

Таблиця 3

Морфолого-статистичні показники

	Індекс епітетизації	Ступінь номінальності	Індекс дієслівних означень
На полі смиренному (1983)	2,42	1,92	0,79
Око прірви (1996)	2,4	2	0,83
Долина джерел (1981)	2,37	1,94	0,82
Птахи з невидимого острова (1989)	2,51	2	0,8

За даними таблиці 3 випливає, що індекс епітетизації у вибраних творах коливається у межах 2,37 («Долина джерел») і 2,51 («Птахи з невидимого острова»), ступінь номінальності – 1,92 («На полі смиренному») і 2 («Око прірви» та «Птахи з невидимого острова»), індекс дієслівних означень – 0,79 («На полі смиренному») і 0,8 («Птахи з невидимого острова»).

Також отримані дані свідчать про те, що у повісті «Птахи з невидимого краю» на один іменник припадає більше прикметників, ніж у збірці оповідань «Долина джерел». Співвідношення іменників до дієслів показує, що у романі «Око прірви» та в повісті «Птахи з невидимого острова» однакова кількість дієслівних означень. Співвідношення прикметника до дієслів демонструє, що у романі «Око прірви» більше дієслівних означень, ніж у романі «На полі смиренному», що є особливістю ідіолекту. У повісті «Птахи з невидимого острова» та романі «На полі смиренному» більше прикметників, а дієслів менше щодо прикметників. Тим часом ступінь номінальності у романі «Око прірви» та повісті «Птахи з невидимого острова» є вищим, ніж у романі «На полі смиренному» та збірці оповідань «Долина джерел», це означає, що в дослідницькому корпусі частота іменників є вищою порівняно з дієсловами.

Висновки. З огляду на те, що корпуси текстів письменника уможливають одержання точних даних про частотність вживання певних лексичних одиниць, підвищують достовірність отриманих результатів, у корпусі ГРАК-16 було укладено дослідницький корпус Валерія Шевчука, до якого увійшли 2 романи, 1 повість та 1 збірка оповідань обсягом 308 097 токенів. За допомогою CQL запитів було підраховано кількість іменників, прикметників, дієслів, прислівників та прийменників у цих творах, порохована відносна частота цих частин мови, порівняно частоти частин мови у ДКВШ, ДКРІ у художній прозі І. Франка та українській художній прозі, також такі відношення, як: індекс епітетизації (іменник/прикметник), ступінь номінальності (іменник/дієслово), індекс дієслівних означень (прикметник/дієслово). Запропонована корпуснобазована методика дослідження дала змогу вивчити частотність мовних одиниць, таким чином виявити особливості вживання тієї чи іншої одиниці.

Статистичний профіль ідіолекту В. Шевчука охарактеризовано за допомогою параметрів, які стосуються морфологічного рівня індивідуального мовлення письменника.

На морфологічному рівні прослідковано частоту вживання частин мови для вибраних творів. З аналізу частоти вживання різних частин мови кожного

роману та ДКВШ загалом впливає, що відносна частота іменників у ДКВШ коливається у межах 37,7–39,5, прикметників – 15,7–16,1, дієслові – 19–20,1, прислівників – 9,6–11,7, прийменників – 9,6–9,9. У текстах Валерія Шевчука переважає частота іменників і прикметників над дієсловом і прислівником.

Дані відносної частотності вживання досліджуваних частин мови у ДКВШ і ДКРІ корелюють, як і в текстах художньої прози І. Франка й української художньої

прози, проте дані у ДКВШ і ДКРІ є вищими на $\approx 14\%$ для іменників, на $\approx 8\%$ – для прикметників, на $\approx 1–3\%$ – для прислівників, на $\approx 1–2\%$ – для дієслів, ніж у текстах художньої прози І. Франка (С. Бук) й української художньої прози (В. Перебийніс).

Перспективи подальших досліджень полягають у моделюванні статистичного профілю ідіостилю письменника за допомогою комплексного статистичного дослідження, а не тільки якогось одного рівня.

Література:

1. Бачинська Г.В., Тишківцев М.П. Особливості власних назв у творчості Валерія Шевчука. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Вип. 17. Ч. II. 2019. С. 205–216.
2. Бирик С., Єрмоленко С., Тодор О. Українська мова : короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів. Київ : Либідь, 2001. 223 с.
3. Бледних Т. Риси та ознаки творчого стилю Валерія Шевчука. *Сучасний погляд на літературу* : науковий збірник Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова. Київ, 1999. Вип. 1. С. 96–101.
4. Бугайчук К. Жіночі міфологічні образи у творчості Валерія Шевчука. *Волинь-Житомирщина* : історико-філологічний збірник з регіональних проблем. Житомир, 2010. Вип. 20. С. 47–54.
5. Бук С.Н. Основи статистичної лінгвістики : навчально-методичний посібник / Відп. ред. проф. Ф.С. Бацевич. Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. 124 с.
6. Бук С. Статистичні характеристики лексики основних функціональних стилів української мови: спроба порівняння. *Лексикографічний бюлетень*. 2006. Випуск 13. С. 166–170.
7. Бук С. Багатство словника тексту: досвід полоністики / ред. Ю.Л. Воронников, Ева Шлауфова (Eva Šlaufová). Praha, 2014. Р. 276–279.
8. Бук С. Квантитативна параметризація текстів Івана Франка: проект та його реалізація. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. 2013. Вип. 58. С. 290–307.
9. Бук С. Статистичні характеристики лексики основних функціональних стилів української мови: спроба порівняння. *Лексикографічний бюлетень*. 2006. Випуск 13. С. 166–170.
10. Бук С. Сучасні методи дослідження мови письменника у слов'янознавстві. *Проблеми слов'янознавства*. 2012. Вип. 61. С. 86–95.
11. Бук С. Частина мови у словнику і тексті Івана Франка (на матеріалі великої прози). *Лінгвістичні студії*. 2011. Вип. 22. С. 62–66.
12. Генеральний регіонально анотований корпус української мови (ГРАК) / М. Шведова, Р. фон Вальденфельс, С. Яригін, М. Крук, А. Рисін, В. Старко, М. Возняк. Київ, Осло, Єна, 2017–2019. URL: uacorpus.org.
13. Головченко Н.І. Література модернізму: художній стиль, методика вивчення : навчальний посібник. Київ : Освіта України, 2011. 236 с.
14. Гримашевич Г.І., Мельник Н. Семантика кольорів у творчості Валерія Шевчука. *Волинь-Житомирщина* : Історико-філологічний збірник з регіональних проблем. 2004. № 12. С. 147–156.
15. Гримашевич Г.І., Свінцицька В. Прислівникова синонімія у творчості Валерія Шевчука. *Волинь-Житомирщина* : Історико-філологічний збірник з регіональних проблем. 2004. № 12. С. 157–163.
16. Єрмоленко С.Я. Нариси з української словесності (стилістика та культура мови). Київ : Довіра, 1999. 431 с.
17. Єрмоленко С., Бирик С., Тодор О. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / ред. С. Єрмоленко. Київ : Либідь, 2001. 224 с.
18. Кульчицький І.М. Корпуси текстів як лінгвотехнологічне підґрунтя виявлення змін в українській / за ред. А. Архангельська (голов. ред.), О. Левченко, О. Тищенко. Оломоуць : Ун-т ім. Ф. Палацького, 2016. С. 269–298.
19. Перебийніс В.С. (ред.) Статистичні параметри стилів. Київ : Наукова думка, 1967. 260 с.
20. Перебийніс В.С., Муравицька М.П., Дарчук Н.П. Частотні словники та їх використання. Київ, 1985. 204 с.
21. Переломова О. Ідіостиль Валерія Шевчука : монографія. Суми : Вид-во СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2010. С. 392.
22. Ставицька Л.О. Про характер взаємодії індивідуально-поетичного стилю і літературної мови. *Мовознавство*. № 4. 1986.
23. Buk S. Distinguishing Quantitative Parameters of Author's Language and Style (A Case of Ivan Franko Long Prose Fiction). *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. 2019. Вип. 70. С. 299–308.
24. Fowler R. Linguistics and the Novel. London : Methuen, 1977. 145 p.

References:

1. Bachynska, H.V., Tyshkovets, M.P. (2019). Osoblyvosti vlasnykh nazv u tvorchosti Valeriya Shevchuka [Features of proper names in the works of Valeriy Shevchuk]. *Lviv University Herald. Philological Series*. Issue 17. Part II. P. 205–216 [in Ukrainian].
2. Bybyk, S., Yermolenko, S., Todor, O. (2001). Ukrainska mova: korotkyi tлумachnyi slovnyk lnhvistychnykh terminiv [Ukrainian Language: A Short Explanatory Dictionary of Linguistic Terms]. Kyiv: Lybid, 223 p. [in Ukrainian].

3. Blednykh, T. (1999). Rysy ta oznaky tvorchoho stylu Valeriya Shevchuka [Features and Characteristics of the Creative Style of Valeriy Shevchuk]. *Contemporary Perspectives on Literature: Scientific Collection of the National Pedagogical University named after M. Dragomanov*. Kyiv. Issue 1. P. 96–101 [in Ukrainian].
4. Bugaychuk, K. (2010). Zhinochi mifolohichni obrazy u tvorchosti Valeriya Shevchuka [Female Mythological Images in the Works of Valeriy Shevchuk]. *Volyn-Zhytomyr Region: Historical and Philological Collection on Regional Issues*. Zhytomyr. Issue 20. P. 47–54 [in Ukrainian].
5. Buk, S.N. (2008). Osnovy statystychnoi linhvistyky: navchalno-metodychnyi posibnyk [Fundamentals of Statistical Linguistics: Educational and Methodological Guide]. Ed. by Prof. F.S. Batsevych. Publishing Center of Ivan Franko National University. 124 p. [in Ukrainian].
6. Buk, S. (2006). Statystychni kharakterystyky leksyky osnovnykh funktsionalnykh styliv ukrainskoi movy: sprobа porivniannia [Statistical Characteristics of the Vocabulary of Basic Functional Styles of the Ukrainian Language: an Attempt of Comparison]. *Lexicographic Bulletin*. Issue 13. P. 166–170 [in Ukrainian].
7. Buk, S. (2014). Bahatstvo slovnyka tekstu: dosvid polonistyky [Vocabulary Richness in Texts: The Experience of Polish Studies]. Edited by Yu.L. Vorotnykov, Eva Shlaufova. Prague. P. 276–279 [in Ukrainian].
8. Buk, S. (2013). Kvantytatyvna parametryzatsiia tekstiv Ivana Franka: proekt ta yoho realizatsiia [Quantitative Parameterization of Ivan Franko's Texts: Project and Implementation]. *Lviv University Herald. Philological Series*. Issue 58. P. 290–307 [in Ukrainian].
9. Buk, S. (2006). Statystychni kharakterystyky leksyky osnovnykh funktsionalnykh styliv ukrainskoi movy: sprobа porivniannia [Statistical Characteristics of the Vocabulary of Basic Functional Styles of the Ukrainian Language: an Attempt of Comparison]. *Lexicographic Bulletin*. Issue 13. P. 166–170 [in Ukrainian].
10. Buk, S. (2012). Suchasni metody doslidzhennia movy pysmennyka u slovianoznavstvi [Modern Methods of Studying the Language of a Writer in Slavic Studies]. *Problems of Slavic Studies*. Issue 61. P. 86–95 [in Ukrainian].
11. Buk, S. (2011). Chastyny movy u slovnyku i teksti Ivana Franka (na materialy velykoi prozy) [Parts of Speech in the Vocabulary and Text of Ivan Franko (Based on Prose)]. *Linguistic Studies*. Issue 22. P. 62–66 [in Ukrainian].
12. Heneralnyi rehionalno anotovanyi korpus ukrainskoi movy (HRAK) (2017–2019) [General Regional Annotated Corpus of the Ukrainian Language (GRAC)] / M. Shvedova, R. von Waldenfels, S. Yaryhin, M. Kruk, A. Rysin, V. Starko, M. Voznyak. Kyiv, Oslo, Jena. Retrieved from: uacorp.us [in Ukrainian].
13. Holovchenko, N.I. (2011). Literatura modernizmu: khudozhnii styl, metodyka vyvchennia: navchalnyi posibnyk [Literature of Modernism: Artistic Style, Study Methodology: Educational Manual]. Kyiv: Education of Ukraine. 236 p. [in Ukrainian].
14. Hrymashevych, H.I., Melnyk, N. (2004). Semantyka koloriv u tvorchosti Valeriya Shevchuka [The Semantics of Colours in the Works of Valeriy Shevchuk]. *Volyn-Zhytomyr Region: Historical and Philological Collection on Regional Issues*. Issue 12. P. 147–156 [in Ukrainian].
15. Hrymashevych, H.I., Svynitska, V. (2004). Pryslivnikova synonymiia u tvorchosti Valeriya Shevchuka [Adverb Synonymy in the Works of Valeriy Shevchuk]. *Volyn-Zhytomyr Region: Historical and Philological Collection on Regional Issues*. Issue 12. P. 157–163 [in Ukrainian].
16. Yermolenko, S.Ya. (1999). Narysy z ukrainskoi slovesnosti (stylestyka ta kultura movy) [Essays on Ukrainian Literature: Stylistics and Language Culture]. Kyiv: Dovira. 431 p. [in Ukrainian].
17. Yermolenko, S., Bybyk, S., Todor, O. (2001). Ukrainska mova. Korotkyi tлумachnyi slovnyk linhvistychnykh terminiv [Ukrainian Language: A Short Explanatory Dictionary of Linguistic Terms] / Edited by S. Yermolenko. Kyiv: Lybid. 224 p. [in Ukrainian].
18. Kulchytsky, I.M. (2016). Korpusy tekstiv yak linhvotekhnolohichne pidgruntia vyjavlennia zmin v ukrainskii [Text Corpora as a Linguistic Technological Basis for Detecting Changes in Ukrainian]. In A. Arkhangel'ska (Ed.), O. Levchenko, O. Tyshchenko (Eds.), Olomouc: Palacký University. P. 269–298 [in Ukrainian].
19. Perebeynis, V.S. (Ed.) (1967). Statystychni parametry styli [Statistical Parameters of Styles]. Kyiv: Naukova Dumka. 260 p. [in Ukrainian].
20. Perebeynis, V.S., Muravytska, M.P., Darchuk, N.P. (1985). Chastotni slovnyky ta yikh vykorystannia [Frequency Dictionaries and Their Use]. Kyiv, 204 p. [in Ukrainian].
21. Perelomova, O. (2010). Idiostyl Valeriya Shevchuka: Monohrafiia [Idiostyle of Valeriy Shevchuk: Monograph]. Sumy: Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko Publishing, 2010. P. 392 [in Ukrainian].
22. Stavyska, L.O. (1986). Pro kharakter vzaiemodii indyvidualno-poetychnoho stylu i literaturnoi movy [On the Nature of Interaction between Individual Poetic Style and Literary Language]. *Linguistics*. No. 4 [in Ukrainian].
23. Buk, S. (2019). Distinguishing Quantitative Parameters of Author's Language and Style (A Case of Ivan Franko Long Prose Fiction). *Lviv University Bulletin. Philological Series*. Issue 70. P. 299–308 [in English].
24. Fowler, R. (1977). *Linguistics and the Novel*. London: Methuen. 145 p. [in English].